

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov om private registre m.v. har siden sin ikrafttræden den 1. januar 1979 ikke haft nogen voldsomt omstridt tilværelse, hvilket også synes at fremgå af registertilsynets årsberetninger. Imidlertid fremkom det radikale venstre i folketingsåret 1983-84 (2. samling) med et lovforslag til ændring af lov om private registre m.v. (se Folketingstidende 1983-84 (2. samling), forhandlingerne sp. 1324 og 3961 samt tillæg A sp. 1829).

Ligeledes fremsatte partiet venstresocialisterne et forslag til ændring af straffeloven i folketingsåret 1984-85 med henblik på forbud mod registrering af telefonsamtaler (se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 1280 og 2495 samt tillæg A sp. 1157). Dette forslag genfremsattes i folketingsåret 1985-86 som beslutningsforslag (B 21) (se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 730 og 1952). Disse forslag bør inddrages i revisionsovervejelserne.

Siden vedtagelsen af lov om private registre har folketinget yderligere vedtaget en forvaltningslov, (se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 64, 472, 3345 og 3972), hvori der er sat visse snævre grænser for videregivelse af oplysninger fra offentlige myndigheder. Dermed er der tilvejebragt en tydeligere beskyttelse af særlig følsomme personoplysninger, en beskyttelse, der efter forslagsstillernes opfattelse bør udstrækkes til at omfatte også oplysninger, der registreres og videregives som led i privat erhvervsvirksomhed.

Folketinget har den 25. maj 1984 vedtaget lov om betalingskort, hvori der er indeholdt regler om registrering og videregivelse af oplysninger, der er knyttet til kortudstederens virksomhed. Efter lov om betalingskort kan oplysninger om kortindehaver og indbetalingsmodtager kun videregives, for så vidt dette er nødvendigt til gennemførelse af betalingstransaktioner, korrektioner og retshåndhævelse eller dette i øvrigt er bestemt i henhold til anden lovgivning. Videre er det bestemt, at oplysninger om benyttelse af betalingssystemer maksi-

malt skal opbevares i 5 år. Misbrugsoplysninger skal dog slettes senest 2 år efter registreringen.

Disse bestemmelser er meget restriktive og udpræget orienterede i retning af forbrugerbeskyttelses synspunkter. I videst muligt omfang er sådanne synspunkter lagt til grund ved udarbejdelsen af lovforslaget.

I forbindelse med sin almindelige virksomhed har Forbrugerrådet også fulgt administrationen af lov om private registre m.v. og ved forskellige lejligheder givet udtryk for rådets opfattelse af den gældende retstilstand. Dette skete bl.a. i en kommentar til det ovenfor omtalte forslag fra det radikale venstre. Forbrugerrådets synspunkter er senere fulgt op i en skrivelse af 21. januar 1985, hvori rådet kommenterede justitsministerens redegørelse af 12. september 1985 og ministeriets beretning af 12. december 1984 om erfaringerne med administrationen af registerlovgivningen.

På grundlag af dette materiale og som et led i forberedelsen af den kommende revision af registerlovgivningen fremsætter forslagsstillerne nærværende lovforslag og forslag til folketingsbeslutning om revision af lov om offentlige myndigheders registre, B 125.

Lovforslaget har som grundlæggende princip, at retsbeskyttelsen i forhold til reglerne om offentlige myndigheders registre ikke bør være ringere, når det drejer sig om privat registervirksomhed. Dette har givet sig udslag i fastlæggelse af principper om godkendelse af registre, der indeholder særlig følsomme personoplysninger, idet forvaltningslovens sondring mellem rent private forhold og andre fortrolige oplysninger forudsætningsvis er lagt til grund.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

1. Lovforslaget indeholder nye regler om, hvilke oplysninger der må registreres, samt om brugen af disse. Hovedprincippet er her et krav om samtykke, medmindre det drejer sig om alment tilgængelige oplysninger, der fremgår af dagspresse, opslags-